

Šentjurske

NOVO

334
KNJŽNI
ŠENTJUR
Šentjur
63230

Šentjur
do 0
ŠENTJURSKÉ
1994

352(497.4 Šentjur)

0093029,10

COBISS

20. januar 1994

štev: 10

cena: 100 SIT

poštnina plačana pri pošti Šentjur

Knjižnica Šentjur

IZ VSEBINE:

Kako smo silvestrovali

Agonija Štor se nadaljuje

Pred volitvami v nove občine

Kako je izginil SPIK

Najlepše urejena kmetija

Alpos za varstvo okolja

Palčkov proces

Športna kronika 1993

Trgovsko podjetje, p.o.
63230 Šentjur pri Celju
Mostni trg 3
Telefon: 063/741-320
Telefax: 063/741-372

vam nudi UGODEN NAKUP

OLJE
ZVEZDA
1l **139.⁹⁰**

OLJE
ZVEZDA
1l **281.⁰⁰**

OLJE
GEA bučno
1l **626.²⁰**

OLJE
GEA zvezda
1l **185.²⁰**

OLJE
GEA zvezda
2l **335.²⁰**

SLADKOR
1kg **83.²⁰**

SLADKOR
VREČE 50 kg
1kg **75.⁹¹⁰**

PIŠKOTI
MEDEX
1kg od **229.⁰⁰**

FIŽOL
DROGA
900g **97.⁰⁰**

RADENSKA
1l **39.⁶⁰**

PIVO
LAŠKO
0.5l **54.⁹⁰**

WEISE
RIESSE
3kg **794.¹⁰**

AVA
3kg **399.⁹⁰**

MIKSAL
3kg **396.⁹⁰**

PREMOG
kosi 5969.⁰⁰
kocke 5272.¹⁰
ksilit 7959.²⁰

do **40%** posezonsko znižanje!
prodajni pogoji:

živilsko blago na dva čeka
vse ostalo blago tri, štiri ali več čekov
ali na 6 in 12 mesečni potroš. kredit
kartica Activa, Eurocard

OBIŠČITE POSLOVALNICE:
BLAGOVNICA ŠENTJUR
MARKET PLANINA
MARKET DRAMLJE
MARKET PONIKVA
SP GORICA
RE-DI
POSLOVALNICA RESEVNA

**TRGOVINA
ZAMBI**

Ljubljanska 1,
Šentjur
TEL.: 063/743-472

Najdete nas v centru
Šentjurja nasproti ALPOSA,
pričakujemo vas vsak dan
od 8. do 17. ure
in ob sobotah
od 8. do 12. ure

- ženske hlačne nogavice od 85,00 SIT
- ženske in moške spodnje hlače od 170,00 SIT
- otroške trenerke od 1.200,00 SIT
- ženski in moški puloverji od 2.300,00 SIT
- ženske in moške bunde od 5.500,00 SIT

**ZLATARSTVO
MILAN GAJŠEK**

63230 Šentjur pri Celju, Ul. Dušana Kvedra 6/a,
Tel.: 063/741-072, 744-149

Izdelava - predelava zlatega nakita
Prodaja ročnih ur
Menjava baterij

Izjemno ugodna menjava starega zlata za novi nakit!
Pri nas kupljene izdelke graviramo brezplačno!

PC SERVIS

računalniški inženiring d.o.o.

Šibenik 7
Šentjur

tel: 063/742-125
tel & fax: 063/743-145

UGODNA PRODAJA:

računalniških komponent
tiskalnikov EPSON
prenosnikov TOSHIBA

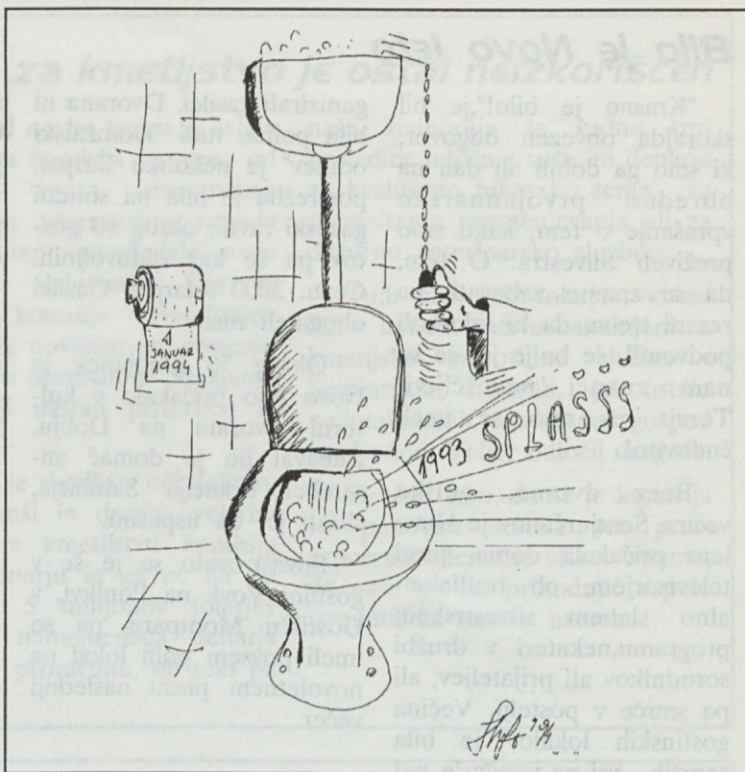
POZOR, POLOŽNICE!

Prenekateri bralec Šentjurskih novic je bil neprijetno presenečen, če ne še kaj hujšega, ker je dobil le nekaj številčk časopisa, položnico pa kar za 1200 tolarjev. Res smo bili nespreditni in se vsem opravičujemo. Mišljeno je takole: 1200 tolarjev znaša letna naročnina, ki pa ne velja za koledarsko leto temveč za eno leto od prve prejete številke dalje.

Za vaše razumevanje se zahvaljujemo!

Uredništvo

**Naslednja številka
Šentjurskih novic izide
v četrtek,
23. februarja, 1994**

Praznični priokusi

Praznični december je mimo in zdaj je čas za kratek sprehod skozi minule praznike. Ostalo je mnogo lepih otroških spominov na Miklavža, Božička, Dedka Mraza, počitnice in sneg. Božič je bil zimsko lep in družinsko topel, novoletne "žurke" po ustanovah, šolah, podjetjih množične in bučne, tudi kar nekaj darilnih bonov je kapnilo v prazen delavčev žep. V kulturnem domu so se zvrstili trije prijetni koncerti, domači pihalni orkester je pokazal, da zna in hoče, tisti z Žabami in Celjskim pevskim društvom pa je bil že pravo vrhunsko doživetje. Lepo je bilo praznovati!

Toda brez grenkih priokusov ne gre! Tisti, ki je hotel doživeti predpraznični sejamski vrvež, je moral v Celje. Šentjurski javni prostori in trgi so ostali nemi in brez novoletnega živžava. Še celo Miklavž in Dedek Mraz sta bolj ali manj prozaično prikorakala v naš vsakdan, ki ga tudi njuna

darila niso uspela povzdigniti na raven pravljice. Šentjurski ponos - tržnica ni zmogla niti okrašenega božičnega ali novoletnega drevesca, napovedano silvestrsko srečanje v njej se je žalostno utopilo v gostinski ležernosti. 26. december, Dan samostojnosti - spomnimo se samo, kaj pomeni Američanom njihov 4. julij - pa je bil prava katastrofa: naša občinska oblast, žal v njej "kolaborirajo" tudi nekatere Demosove stranke, ki so očitno že zdavnaj pozabile na svoja volilna sporočila, nima do naših nacionalnih vrednot res nikakršnega odnosa. Če se jim še na občinski zgradbi ni dalo izobesiti zastav, je res zaman pričakovati, da bi karkoli storili

za spodobno počastitev narodove zgodovinske odločitve izpred treh let. Vodilni na občini "delajo gospodarstvo", za "občinsko dušo" pa, žal, nimajo srca.

Urednik

NAROČILNICA**Naročam**

Šentjurske

NOVICE

Preimek in ime (tiskane črke): _____

Naslov, kraj, ulica, poštna številka _____

Podpis: _____

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Mestni trg 5. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Rado Palir.

Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/713-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslov uredništva: Mestni trg 5, Šentjur. Poslovni čas je od 7. do 9. ure, telefon med poslovnim časom 741-286. Izven poslovnega časa pa 741-243.

Žiro račun: Šentjurske novice 50770-603-37277

Bilo je Novo leto

"Krasno je bilo!" je bil skorajda obvezen odgovor, ki smo ga dobili ali dali na obredno prvojanuarsko vprašanje o tem, kako smo preživeli Silvestra. O tem, da se znamo zabavati, pa res ni treba, da bi kdorkoli podvomil, še bolj je, če so nam znanci nevoščljivi! Torej: res smo se imeli čudovito!

Brez dvoma, velika večina Šentjurčanov je Novo leto pričakala doma, pred televizorjem, ob tradicionalno slabem silvestrskem programu, nekateri v družbi sorodnikov ali prijateljev, ali pa smrče v postelji. Večina gostinskih lokalov je bila zaprtih, vsi pa vendarle ne!

Kaže, da je bilo najbolj svečano in veselo v hotelu Alpos, kjer so imeli 130 gostov, odlično postrežbo ter všečen ansambel, ki je znal ustvarjati veselo vzdušje vse do 7 ure zjutraj. Vsaj polovica gostov je bila domačih. Podobno je bilo tudi naslednjo noč na novoletnem plesu. Silvesterska ponudba je stala 90 DEM, naslednjo noč pa so se gostje naplesali za desetkrat nižjo ceno. Gostinci so se z zaslužkom pohvalili.

V Kulturnem domu v Slivnici so silvestrovanje or-

ganizirali gasilci. Dvorana ni bila polna, tudi "Domžalski odmev" je nekoliko škripal, postrežba je bila na solidni gasilski ravni, okrog 90 gostov pa še kar zadovoljnih. Cena: 3000 tolarjev. Gasilci obogateli niso.

Okrog 50 Dobjanov je Novo leto pričakalo v kulturni dvorani na Dobju. Zabaval jih je domač ansambel Francija Salobirja, slišati je, da uspešno.

Silvestrovalo se je še v gostilni Vovk na Ponikvi, v Gostišču Montparis pa so imeli povsem poln lokal na novoletnem plesu naslednji večer.

Kot kaže, smo se Šentjurčani bolj množično zabavali v dnevih pred Novim letom. Po podjetjih in ustanovah se je tradicionalno veselo rajalo, ponekod so gostili tudi Dedka Mraza, ki pa letos menda ni bil preveč radodaren.

Alpos je pogostil svoje upokoјence v svojem hotelu ter jim primaknil 4000 tolarjev vreden darilni bon. Sindikat je organiziral v slivniškem kulturnem domu pravo, več kot 10 ur trajajočo "fešto" z renomiranim an-

samblom Venusi iz Maribora ter plesalkami iz "Poglej in zađeni." Dodatno je za dobro razpoloženje poskrbeli koverta z do 12 000 tolarji.

V Bohorju so imeli 24. decembra občni zbor sindikata, kosilo, in živo muziko. Zaposleni so se razveselili kovert, v katerih se je znašla razlika doslej še neizplačanega regresa v višini 9700 tolarjev.

V Juriju in Jurmesu so tudi imeli srečanje s svojimi upokoјenci. "Po stari mesarski navadi pa smo dali delavcem še nekaj za juho", so bili duhovito redkobešedni. O darilih in trinajsti plači niso hoteli nič slišati.

V Tolu nismo našli nikogar, ki bi nam bil

pripravljen potešiti našo radovednost. (direktor je bil službeno odsoten). Na ulici smo zvedeli, da zabave niso imeli, darilni bon pa je delavcem le kanil v žep.

V Elegantu so praznovali tako kot vsako leto, ob kosilu in kasetofonu. Za darilo so dobili 2500 tolarjev vreden paket blaga.

Občina je imela zabavo v hotelu Alpos, igral jim je Mitja Mastnak, za novoletno darilo pa je govoril predsednik Izvršnega sveta.

V Resevni, Lipi in Emu Energetiki prazničnih prireditev niso imeli.

In kako ste praznovali vi, spoštovani bralci Šentjurskih novic?

Silvesterskega srečanja v tržnici ni bilo

Kljub temu, da nam je Javno komunalno podjetje, ki je upravljalca tržnice, šlo zelo na roko, je naša zamisel o množičnem javnem silvestrskem srečanju žalostno propadla.

Upali smo, da bodo lastniki lokalov v tržnici z obema rokama zgrabili to priliko za svojo afirmacijo, a smo se temeljito zmotili: sode-

lovanje so nam odpovedali prvi. Nekateri pa so v skrbi za svoje lokale tej prireditvi celo odločno nasprotovali.

Uspeli smo pridobiti "zunanjega" gostinca, ki pa je po enem tednu enostavno obupal. Ko je tri dni pred Silvestrovim zaradi visoke temperature obležal še edini, ki je obljubljal vsaj minimalno gostinsko ponudbo in

glasbo, je bilo vsega konec. V Šentjurju ni bilo več mogoče najti nikogar, ki bi se ogrel za ta posel.

Opravičujemo se vsem, ki ste nameravali svojo silvestrsko noč popestriti s tem javnim polnočnim srečanjem občanov Šentjurja.

Uredništvo

Narodni demokrati gredo k Janši

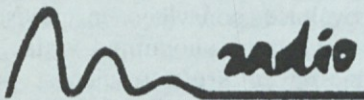
Agonija šentjurskih Narodnih demokratov, ki se je pričela pred letom dni, ko so zavrnilo združevanje s Krščanskimi demokrati, se bliža koncu. Izvršni odbor stranke je na svoji seji, dne 6. januarja letos, temeljito pretehtal vse možne opcije ter se soglasno odločil, da predlaga zboru članov pridružitve k Socialdemokratski stranki Slovenije.

Odločitev sploh ni bila pretežka, saj Ljudska stranka za njihove ponudbe ni pokazala nobenega zanimanja, s Krščanskimi demokrati pa so v preteklem obdobju imeli preveč grenkih izkušenj, da bi jim še lahko zaupali. Tudi za Nacionalno stranko, ki bi jim naj bila po svoji usmeritvi sorodna, se niso odločili, ker jim ekstremni nacionalizem ni bil nikoli pisan na kožo. Odločitev za Janševo Socialdemokracijo je temeljila na ugotovitvi, da je Janša eden od redkih slovenskih politikov, ki vzbuja zaupanje, socialdemokratske ideje pa so prava protiutež deviacijam divjega kapitalizma, v katerega vodijo Slovenijo nekdanji komunisti.

Združitveni zbor bo v začetku februarja, udeležil pa naj bi ga se tudi sam Janša.

Narodni demokrati so se odločno zavzeli za skorajšnje občinske volitve, saj menijo, da sedanja občinska skupščina že dolgo nima več svoje hrbtenice in je zgolj fasada, za katero se skriva občinska birokracija, ki z Demosovim in njihovim volilnim programom nima prav nič skupnega. Vso podporo bodo tudi nudili tistim krajevnim skupnostim, ki imajo dovolj korajže pri odločitvi za samostojne občine.

Občinski skupščini so tudi sklenili poslati zahtevo, da se ugotovi, kdo je v občini odgovoren za ignorantski odnos do novih državnih praznikov. Letos sta namreč tako 25. junij kot 26. december minila brez kakršnekoli prireditve in brez izobešenih zastav.

 radio
ŠMARJE PRI JELŠAH

93,7 MHz

Denar za kmetijstvo je ostal neizkoriščen

Tik pred novim letom je sejala t.i. Vebrova komisija oziroma od Izvršnega sveta imenovana komisija za spremljanje razvoja kmetijstva ter pregledala svoje lanskeletno delovanje. Ker je predsednik komisije nenaklonjen Šentjurskim novicam in javnemu delu, smo si obvestilo o dogajanju na tej seji morali priskrbeti iz druge roke.

Najbolj je zbadlo v oči dejstvo, da kljub suši in drugim velikim potrebam v kmetijstvu komisija sedi na denarju in ga ne da od sebe. Kar 5 milijonov tolarjev kmetijstvu namejnenega denarja je ostalo v proračunu, ob tem pa

naša živinoreja še vedno trpi posledice letošnje suše, ni denarja za kvalitetno bikovsko seme, za regresiranje osemenjevanja ali za dežurno veterinarsko službo.

Tudi 150 000 tolarjev, ki so bili v letnem načrtu namenjeni za kmetijsko svetovalno službo v Šentjurskih novicah, je ostalo nedotaknjenih, ker je pač gospod predsednik Veber odločil drugače.

Zvedeli smo, da se je komisija že ponovno sestala ter preračunala denarne viške. Upamo, da nam bo do prihodnjic uspelo izvedeti, za katere namene.

Na Planini imajo strankarsko koordinacijo

V času, ko kljub bližnjim volitvam šentjurske stranke sramežljivo skrivajo svojo dejavnost, so Planinčani prava črna ovca med njimi. Ne le, da se predstavniki strank dokaj redno shajajo z vodstvom KS na t. i. strankarski koordinaciji, temveč so na svoj zadnji sestanek povabili tudi Šentjurske novice.

Udeležba resda ni bila najboljša, svoje je napravila gripa, toda predstavniki krajevnih odborov Demokratske stranke, Krščanskih demokratov in Ljudske stranke, so skupno z vodstvom KS dodobra pretresli planinske probleme. Zanimivo in malo čudno je, da se nasledniki bivših DPO na Planini še sedaj niso pobrali in je Planina še vedno brez organizirane levece.

Razpravljali so o izgradnji telefonije, rastlinske čistilne naprave, o oskrbi z vodo, predvsem pa o pripravi dolgoročnega razvojnega načrta Planine. Poudarjali so, da se ne sme več zgoditi, da bi Planina zaradi

neverificiranih zazidalnih in investicijskih načrtov še naprej izgubljala potencialne investitorje. Izbrali so tudi člane komisije, ki bo pripravljala ustanovitev planinske občine ter še 6 ljudi, ki bodo zadolženi za posamezne resorje. Za gospodarstvo bo zadolžen dr. Šmid, za kulturo D. Romih, za lokalno samoupravo Kovač, za promet in komunalo Krofl ter za vodooskrbo Stopinšek.

Precej časa so namenili tudi razpravi, ali ima vodstvo KS še zaupanje občanov. Predsednik sveta g. Krofl je namreč vztrajal na tem, da zaradi nezaupanja, ki mu je bilo neformalno večkrat očitano, ne more več uspešno opravljati svojega dela. Na koordinaciji je dobil polno podporo in bo do volitev še naprej opravljal svoje delo. Pa tudi po volitvah, so bili prepričani prisotni, ga bo Planina še potrebovala.

Zdravniki niso stavkali

Zdravniški poklicni sindikat FIDES se je v tednu od 10. do 15. januarja odločil za t.i. mehko stavko. Od vlade so zahtevali, da podpiše njihovo poklicno kolektivno pogodbo, sicer bodo organizirali pravo stavko.

Zanimalo nas je, kako pravzaprav ta opozorilna stavka izgleda v živo.

V Zdravstvenem domu v Šentjurju ni bilo kaj posebnega videti. Na vratih je sicer viselo slabo opazno sporočilo o stavki, ni pa kazalo, da bi šlo komu posebno globoko do srca. Ambulante so se sproti

praznile in vse je bilo kot običajno.

Ker smo na televiziji slišali, da se mehka stavkovna zdravniška dejavnost razvije šele po opravljenih vsakodnevni obveznostih, smo želeli videti in slišati, kako v teh krogih zadeve tečejo.

Direktor Zdravstvenega doma Šentjur nas je odpravil kar po telefonu, ker pač v Šentjurju stavke ni bilo. Vsi zdravniki so sicer člani FIDESa, toda nimajo poverjenika, ki bi jih organiziral.

Kot kaže, pa tudi s svojimi plačami niso prehudu nezadovoljni!

Gripa je ne glede na stavko polnila ambulate

Pokličite Marinet 441 441!

Marinet je celjska trženjsko - informacijska pisarna, ki posreduje informacije po telefonu - podobno kot 988. Uporabniku, ki pokliče to številko, poskušajo odgovoriti na vprašanje, kaj kdo prodaja, kje se kaj dobi in pod kakšnimi pogoji. Informacije iz svoje podatkovne baze posredujejo enakovredno - nevtrarno in brezplačno. Ne svetujejo in

ne reklamirajo, le informirajo.

Oglaševalci v marinetu so podjetja in obrtniki, ki karkoli prodajajo, proizvode ali storitve. Cena dnevnega oglaševanja je 50 tolarjev za informacijo, ki jo predstavlja krajši opis oglaševalnega proizvoda ali storitve.

Morda bi veljalo poskusiti!

O politiki zaprtih vrat

V demokraciji je ni zadeve, vsaj v občinskem merilu zagotovo ne, ki bi opravičevala prakticiranje t. i. politike zaprtih vrat. In vendar se v Šentjurju le - ta vztrajno izvaja, če že ne napovedano, pa zamolčano. Izvršni svet ne zaupa niti svoji skupščini: informacije ji daje odmerjeno, po kapljicah. Na direktno vprašanje odgovarja le z zanj sprejemljivo količino podatkov. Ko se zve, da je informacija nepopolna, in ve se, da je nepopolna informacija dezinformacija, je izgovor pri roki: saj niste vprašali tega. Primer: ustanavljanje Štajerske obrtne banke.

In ko naenkrat Šentjurske novice ne dobijo vabila za sejo Izvršnega sveta, tajnica pa ne ve, kdaj bo seja, po seji pa nikoli nima zapisnika, je to lep primer prikrite politike zaprtih vrat.

Zakaj politika zaprtih vrat?

Morala "zaprtih vrat" je nemorala in je ena od velikih neznačajnosti politike, ki nikakor ne sodi v naš čas. Njeni akterji si domišljajo, da morajo biti samovoljni, če hočejo biti uspešni. Po logiki stare, nedvomno preživele in v demokraciji škodljive politike so ljudje čreda, objekt, ki nima lastnega mnjenja in ga je treba voditi. Ljudje menda marsičesa ne bi razumeli ali pa bi narobe razumeli in se po nepotrebnem vznemirjali. Voditi jih mora prosvetljena pamet! Pri tem pa ti prosvetljeni voditelji mirno prezrejo, da so bili izvoljeni zato, da bodo upravljali naše skupne stvari. Vprašanje je, katere so tiste naše skupne stvari, ki jih je treba skriti pred lastnimi ljudmi in zakaj? Zgodovina je brez dvoma že večkrat dokazala, da so se ljudje kot skupinska zavest malokdaj zmotili, nasprotno pa so "prosvetljeni absolutisti" potegnili človeštvo v nešteto težko rešljivih zagat.

Očitno ta in podobna spoznanja za Šentjur ne veljajo: Ko je prihajal na občino minister Bastl, se je z izvršniki skrivnostno pogovarjal tako, kot je v navadi v zunanji politiki, o zadevah, ki "zanimajo obe strani". Sam bog ve, zakaj občinska skupščina ne sme izvedeti, kakšni so finančni dogovori z Istra benzom, kako se je porabila pomoč za demografsko ogrožene ali kako so se delili krediti za malo gospodarstvo. Le stežka bi se za te postopke našla drugačna razlaga, kot da gre za zagledanost vase in v svojo oportunistično preračunljivost ob hkratni politični slepoti skupščine, ki te bravure občinske birokracije spremlja z občudoječimi oh in ah. Razumljivo, da se skrivalnice ponavljajo in predsednik Izvršnega sveta samozavestno zaloputne vrata pred javnostjo, kadar meni, da bi kruta resničnost preveč prizadela njegove pridne odbornike ali občane - otroke, ki so na težave življenja menda docela nepripravljeni. Resnično težavo prikrije z molkom, vsakršen napredek in uspeh pa poveleča do neba. - Tako nastaja razdalja med ljudmi in njihovo oblastjo, ki ni in ne more biti ustvarjalna. V razviti družbi ne!

In v Šentjurju?!

Volitve v nove občine?

Na decembrskem zasedanju je državni zbor potem, ko je že kazalo, da se bodo poslanci različnih strank dokončno sprli, le sprejel zakona o lokalni samoupravi in o lokalnih volitvah, kar pa še ne pomeni, da je vse jasno in urejeno. Časovna stiska bo namreč tolikšna, da se po mnenju nekaterih marsikaj predpisanega ne bo dalo opraviti. V igri pa je še vedno tudi možnost, da bodo z ustavnim zakonom podaljšali mandate sedanjim skupščinam ter volitve predstavili na jesen ali celo na drugo leto.

V starih občinah, to je v tistih, ki se ne bodo spreminjale, morajo volitve izvesti do konca aprila, v krajevnih skupnostih, ki pa se bodo organizirale kot nove občine, morajo do konca marca opraviti najprej referendum ter nato do konca junija še občinske volitve.

Kaj se dogaja v šentjurski občini?

Prve dni po novem letu na občini ni bilo čutiti kake posebne delovne mrzlice. Župan išče kandidate za komisijo, ki naj bi vzela v roke organizacijo lokalne samouprave in naj bi mu jo uspelo sestaviti do konca januarja, predsednik Izvršnega sveta pa bo do 2. februarja opravil sestanke z vodstvi krajevnih skupnosti. Pred februarjem tu pomebnejših odločitev ni pričakovati. Sicer pa na občini neuradno velja, da bi bilo najbolje, če bi občina ostala takšna, kot je.

Po krajevnih skupnostih, ki naj bi postale nove občine, tudi še ni prave delovne vneme. Prej so oklevali predvsem zato, ker ni bilo jasno, kako se bodo občine financirale, toda zdaj je v 52. členu zakona jasno zapisano, da bo država zagotavljala občinam finančno izravnavo v taki višini, da bo javna poraba na prebivalca v vsaki občini dosegla najmanj 90 odstotkov povprečne slovenske porabe. Pričakovati je, da bo interes za ustanavljanje novih občin krepko porasel.

Po prvotnem predlogu naj bi sedanjo občino razdelili na štiri občine: Šentjur z okolico, Ponikvo z Dramljami, Slivnico s Prevorjem in

Loko ter Planino z Dobjem. Na ta predlog se je nabralo že kar nekaj pripomb. Drameljčani menda niso preveč navdušeni nad ponkoško občino, Dobjani hočejo biti samostojni, Ponkolani pa, po besedah predsednika Sveta KS gospoda Zatlerja, o svoji občini ne bodo resneje razmišljali, dokler ne bodo imeli v rokah jasne finančne projekcije.

Bolj odločni so na občinskem nerazvitem jugu. Na Planini so že imeli razširjeno sejo sveta KS in se jasno opredelili za svojo občino z Dobjem ali brez njega. Dobjani naj se pač odločijo sami, pravijo. Dobjani so več ali manj odločeni. Pravijo, da v okvirih, ki jim jih ponuja zakon, vidijo za svojo samostojnost dovolj perspektivnih možnosti razvoja. Združevanje s Planino se jim ne zdi smotrno. Formalno se sicer še niso odločali, toda po mnenju g. Leskoška, tajnika KS, ki dobro pozna dobjanski utrip, kaj drugega kot samostojna občina ne pride v poštev.

V Slivnici imajo dovolj "šentjurskega centralizma" in so v vodstvu KS prepričani, da bodo sami zase lažje gospodarili. Seveda je to le njihovo neuradno stališče, ki pa je, kot nam je povedal predsednik sveta KS g. Cmok, v tem svetu že dobilo neformalno polno podporo.

Prav tako ni večjih dilem v Šentjurju. KS je pred časom izvedla anketo, ki je jasno pokazala, da si Šentjurčani želijo manjšo občino, ki naj obsega mesto in okoliške vasi. Verjetno pa se ne bodo premočno branili tistih, ki ne bodo tvegali samostojne poti in se bodo odločili za dosedanje varno streho.

Kako bomo volili?

V šentjurski mestni občini bomo verjetno občinski svet volili po proporcionalnem sistemu (enako kot leta 1990). Torej bomo volili liste kandidatov, ki jih bodo predložile stranke in zbori volilcev, z vsake liste pa bo izvoljenih toliko kandidatov, kot bo lista dobila skupne podpore. Predvidenih je okrog 20 občinskih svetnikov.

Župan bo izvoljen neposredno, po večinskem sistemu in bo moral dobiti več kot polovico glasov. Če bo občina zajemala tudi Dramlje in Ponikvo, je pričakovati, da bosta ta kraja imela svoji volilni enoti ter bosta organizirani tam tudi krajevni skupnosti. Volitve v svete KS naj bi bile istočasno z občinskimi volitvami.

V ostalih občinah, ki bodo predvidoma imele do 3000 prebivalcev, bodo volitve večinske, v eni volilni enoti, volili pa bodo 7 do 11 svetnikov ter seveda neposredno tudi župana.

Kandidatne liste za občinske svete bodo lahko vlagale politične stranke ali pa bodo kandidati določeni na zborih volilcev. Stranke bodo za svoje liste morale dobiti najmanj 30 podpisov volilcev, na zborih volilcev določeni kandidati pa 30 glasov volilcev. Na enak način se bodo vlagale tudi kandidate za župane in za člane svetov krajevnih skupnosti.

Kot kaže, je pred nami razgibana politična pomlad. Ali pa poletje in jesen - če bodo poslanci odločili, da za pomladanske odločitve še nismo zreli...

ACNAPRUDNIK d.o.o.
servis-ritenje

Drago Naprudnik

Vrtno 2, 63230 Šentjur, tel.: 063 741-103

Strokovno in po ugodnih cenah nudimo:

- servisiranje vozil RENAULT
- manjša popravila ostalih vozil

**Na zalogi imamo olja
CASTROL, ELF in
ARAL.**

**Vsem strankam želimo
srečno vožnjo!**

Agonija Štor se nadaljuje

Štorska železarna je bila nekdanj "največja šentjurska tovarna"; še leta 1990 je bilo v njej od vseh zaposlenih kar 31 % šentjurskih občanov. Po teritorialni pripadnosti zaposlenih so bile Štore nedvomno šentjurske. Vsak šesti zaposlen Šentjurčan je bil železar.

Danes Železarna spet drži vsaj eno šentjursko prvenstvo: je največji generator brezposelnosti v občini.

Predstavniki štorskih železarskih sindikatov gospodje Motoh, Kragelj in Stojanovič so bili še pred novim letom prepričani, da se bo scenarij ugašanja štorskega železarstva vendarle ustavil. Kazalo je namreč, da so se zadnji hip odločujoče prebudili celjski, šentjurski in šmarski občinarji ter tudi do takrat čudno molčeče vodstvo štorske železarne, saj je prvim zagrozila nevarnost velike brezposelnosti v njihovih občinah, drugim pa izguba položajev. Prisluhnilo so sindikalnim opozorilom, da nekdo v Sloveniji hoče rešiti svojo kožo na račun štorskih železarjev.

Pri tem so mislili tudi na štorskega rojaka, generalnega direktorja koncerna g. Ocvirka, ki je zavajajoče in hinavsko, kakor pravijo sindikalisti, delal v prid neke čudne politike ter pristal na ukinjanje Štor na račun obstoja Jesenic in Raven. Ocvirk je sicer zdaj odstopil, toda vprašanje je, če se bo zamujeno dalo popraviti. Mednarodna študija PHARE sicer dokazuje, da je štorsko železarstvo bolj perspektivno, kot sta raven-sko in jeseniško, toda v odločitve nestrokovno (a

uspešno) posegajo politiki "ravenskega lobija", kot so Rigelnik, Topler, Banič in Kokalj, ki so jim donedavna preveč poslušno asistirali tudi vodilni iz Štor Senčič, Marolt, Gubenšek in drugi. Ker Štore nimajo dovolj močnih političnih botrov, pravijo sindikalisti, jim gozi propad. Zdaj, ko je po Ocvirkovi ostavki postal v. d. generalnega direktorja koncerna Slovenske železarne Ravenčan Kokalj, je pa vse skupaj še bolj obupno.

Toda Štorovčani se ne dajo! Sindikalni delavci poudarjajo, da ne bodo dovolili nobene selitve programov oziroma tehnologije in opreme na katerokoli drugo lokacijo kot tudi združitve na škodo Štor in zaposlenih na tej lokaciji. Če bo potrebno, bodo posegli po vseh razpoložljivih sredstvih za doseganje svojih legitimnih interesov. Tako so vsaj zatrjevali še tik pred Novim letom!

sindikalistov so eno, resničnost pa je drugačna: od prvega januarja je na čakanju oziroma je premeščenih na Izobraževalni center, kot se v Štorah lepše reče brezposelnosti, preko 200 delavcev iz Vzdrževanja, 4. januarja so zaprli tudi staro valjarno in na Izobraževalni center je

prešlo dodatnih 90 delavcev. Tudi iz Jekla jih bo okrog 200 vsak čas brez dela. Od nekdanj 3500 zaposlenih jih ima delo le še okrog 1000. Jeklo se po nalogu slovenske vlade združuje z raven-skim Metalom, kar po mnenju sindikalistov pomeni, da je dolgoročno odpisano. Nekateri vodilni so si že poiskali streho pri koncernu, ing. Marolt, ki se je še najbolj zavzemal za ohranitev Štor, pa v novo vodstveno ekipo menda sploh ne bo prišel.

Med sindikalisti je zavladala apatija: vse se razvija tako, kot so se bali, da se bo. Kaže, da umiranju Štor še ni videti konca. Upajo le, da obljube vlade o ohranjanju določene proizvodnje v Jeklu v Štorah niso le začasen pesek v oči. Tisto svojo obljubo o poseganju po vseh razpoložljivih obrambnih sredstvih pa so menda morali že požreti.

Na zadnji seji šentjurske občinske skupščine je bil na dnevnem redu tudi problem Štor. Če bo prišlo do ukinitve štorovske železarne, bo na cesti kar precej

Šentjurčanov. Na občini ocenjujejo, da bi s tem relativna brezposelnost v naši občini krepko narasla in se ustavila nekje pri 35 odstotkih. Odborniki so odločno zahtevali, da se pridobijo odgovori na nekat- era vprašanja, ki mečejo na štorovske probleme čudno luč.

Gospod poslanec Jurij Malovrh je dobil nelahko nalogo, da poskuša v Ljubljani izvrtati odgovore na vprašanja, zakaj vodstvo štorskih družb ne more sodelovati v razpravi o usodi železarne, zakaj se o doga- janjih v Štorah izvaja infor- macijska blokada, zakaj upravni odbor koncerna sprejema dolgoročne odločitve, ne da bi upošteval rezultate strokovnih študij, in potem, na podlagi pri- dobljenih argumentov, pre- pričati vlado, da zagotovi preživetje tudi Štoram!

Toda kot vse kaže, bodo vsa prizadevanja zaman. Tudi v štorovskem primeru menda velja tista Smeltova domislica o karavani in la- jajočih psih.

Franč Kovač

Spoštovano uredništvo!

Vsi pri hiši komaj čakamo, da izidejo Šentjurske novice. Vse delo pustimo in jih preberemo do konca. Moramo jih zelo pohvaliti.

Pošiljam vam pesmico, ki sem jo našel na podstrešju v starem zvezku od 27. septembra 1939. Če je za objavo, presodite sami!

M. Zalokar, Primož

Spoštovani!

Zaradi čenč, ki jih pišete v časopisu Šentjurske novice, smo se odločili, da le - teh ne bomo več prebirali. Vračamo vam zadnjo številko in položnico, ki ni točna. Prejeli smo le štiri številke in bomo plačali le te in ne 12, kot je napisano na položnici. Pošljite nam položnico s točnim zneskom!

A. Ivič, Šentjur

Spoštovana gospa Ivič!

Znesek na položnici pokriva celoletno naročnino in če bi ga vplačali, bi imeli Šentjurske novice naročene še tja do jeseni letošnjega leta. Ker pa vam Novice niso všeč, vas za prejete 4 številke z novo položnico ne bomo obremenjevali. Veselilo bi nas, če bi javno povedali, katere so tiste čenče, ki so vas tako ujezile!

Urednik

Spoštovani!

ovljene božične praznike ter srečno, zdravja polno in uspešno novo leto!

Šentjurskih novic vam nisem vrnil, torej bomo naredili kupčijo. Ko bo časopis manj obsežen, bo kar šlo, ker ga bomo laže vsega prečitali!

L. Šibal, Ponikva

Hvala za čestitke in naročilo!

F. Kovač

Zahvala zaposlenim v trgovini Resevna

Predzadnji dan v letu 1993 sem po nakupu v samopostrežbi popil v bifeju še kavico ter ob odhodu tam pozabil ročno torbico z vsemi dokumenti, čeki itd.

Torbice do drugega dne nisem pogrešil, ko me je prijazna uslužbenka po telefonu obvestila, da me torbica čaka pri njih.

Za poštenje in prijaznost osebju bifeja in trgovine Resevna izrekam javno zahvalo.

Stane Šumej

Kako peš v Novo vas

Ob vznožju Rifnika se nahaja lepa Nova vas, v katero pa težko prideš, če nimaš avtomobila.

V zadnjem času se v Šentjurju veliko govori o novih cestah, obvoznicah in podvozih, kar je lepo in prav, le da si mi iz Nove vasi želimo, da bi se kaj slišalo o pločniku do nas. Pred časom se je menda ta pločnik že načrtoval, a očitno premalo resno. Upamo, da bo kdo od odgovornih šel peš po tej cesti in bo videl, kako nujno je potreben.

Pavla Šumej, Šentjur

Taka, kot je moja žena

Taka, kot je moja žena, dobro vem, da ni nobena: nič družga je ne skrbi, kakor da lepa bila bi.

Zjutraj ko vstane, ogledalo v roke vzame in pogleda, če je še kot sinoč kaj bila je.

Škatlje si po vrst' nastavi, vsaki se drugače pravi, in po licu maže se, da človeka groza je.

Šolne takšne si obuje, da jih sama ne sezuje. Kurje jo oko boli, a za lepoto vse trpi.

Si klobuk na glavo dene, da je grš od pustne šeme, čez obraz pa pajčolan, to ni dekle, je puran!

K spovedi je tud hodila, hude grehe zatajila, ker povedat jo je sram, da je bila v drugem stan'.

O preljuba moja žena, ti boš morala bit' tepena. Spletel sem si korobač, zdaj boš delala ti drugač'!

Pa je padla na kolena, kakor sveta Magdalena in prosila tak' boga, da je spet nedolžna bla.

Kam na servis z gasilnimi aparati?

Če ste si že zastavili to vprašanje, vam Gasilsko društvo Šentjur sporoča, da imajo registriran servis gasilnih aparatov. Gospod Mirko Škornik, ki se je tega posla resno lotil, vas pričakuje v delavnici gasilskega doma Šentjur. Če je odsoten, lahko svoje gasilne aparate oddate vsak dan med 7. in 18. uro pri hišniku.

Kako je izginil SPIK

Kmetijski kombinat Šentjur je bil svoje dni gotovo ena od osrednjih šentjurskih firm, če že ne po poslovni strani, po vplivu na občinsko oblast pa prav gotovo. Prišli so težji časi in njegovi tozdi so se kot nesložni bratje razšli, vsak svoji bolj rožnati usodi naproti. Tako je iz nekdanjega kombinatovega tozda Transport nastalo družbeno podjetje Spik - Servisi, prevoznništvo, inženiring in kooperacija. Ob razdružitvi je imelo okrog 68 zaposlenih približno 30 različnih tovornih vozil, en soliden osebni avto, opremljeno mehanično delavnico, več opremljenih pisarniških prostorov ter še nekaj nepremičnin.

Leta 1989 je podjetje dobilo ambicioznega direktorja g. Zatlerja, ki je bil poln idej, kako iz nekdanjega Transporta, ki je menda že kar nekaj časa škripal, napraviti propulzivno šentjursko firmo. V svoje poslovno - upravne prostore si je za začetek namestil mlado delovno ekipo, ki je zaupala svojemu vodji. Nekateri pravijo, da so bili v večji meri neizkušeni in v popolni odvisnosti od svojega direktorja. Pričela se je zaželena preobrazba.

S prevozništvom se ne da zaslužiti, so kmalu ugotovili ter sklenili, da ga ukinejo oziroma sprivatizirajo. Na razpolago so imeli kakih 30 vozil, kamionov, hladilnikov, rifuzerjev, bivši Spikovi delavci pravijo, da je šlo za razmeroma novejši in dober voznik park. Poklicali so Avto - Celje in naročili cenitev. Vsak šofer kamiona, ki je bil pripravljen vzeti delovno knjižico, je lahko kupil svoje vozilo na brezobrestni dinarski kredit na pet let. Sprva so imeli šoferji pomisleke, toda v času galopirajoče inflacije se je kmalu pokazalo, da so kamioni dejansko zelo poceni. Cenitev je bila opravljena v jeseni leta 1990, spomladi naslednjega leta, ko je bila prodaja realizirana, je inflacija poplačala že približno pol dolga, družbena lastnina pa se je zelo enostavno spremenila v zasebno. Priznati je treba, da je bila poteza uspešna, saj je nekdanje hiračo prevoznništvo v zasebni lasti

zacvetelo: večina šoferjev si s kamioni še sedaj uspešno služi kruh.

Ker v firmi ni bilo več kamionov, je bila odveč tudi mehanična delavnica. Napravili so interno licitacijo in prodali svojim delavcem vsa orodja in delovne stroje. Odvečni mehaniki so dobili po 7000 DEM odpravnine v dinarski protivrednosti, inflacija jim je ta znesek menda takorekoč čez noč zmanjšala na 5000 DEM, in prvi krog razbremenitve podjetja je bil sklenjen.

Tako olajšano podjetje naj bi zdaj poletelo s pomočjo kooperacijske dejavnosti, inženiringa in trgovine.

Vrgli so se na poglobljanje kooperacijskih odnosov s šentjurskimi obrtniki, ker pa je sodelovanje temeljilo predvsem na znanem sistemu izmikanja prometnim davkom, so se njihove stranke na čelu z največjima Cankom in Artnakom po hitrem postopku razgubile takoj, ko je država sklenila, da se teh igric s prometnimi davki ne gre več. Kako je ta razdružitev potekala, je nemogoče oceniti; bivši zaposleni pravijo, da je menda edina, ki je pri tem ostala praznih rok, bila družbena firma.

V Spiku pa je bilo še vedno dovolj elana za velikopotezne razvojne načrte. Urejala se je obrtna cona Anderburg, v zraku je bila otvoritev velikega obrtnega proizvodnega centra, ustanavljalo se je veliko invalidsko podjetje, osvajali so zahtevno proizvodnjo avtomobilskih katalizatorjev, napravili so nekaj kupčij, npr. s Suzukiji, kavo in limonami, govorilo se je o uspešnem sodelovanju z avstrijskimi partnerji in še kaj. Država je bila baje naklonjena Spikovim ambicijam, tudi po zaslugi šentjurskega izvršnega sveta, ki mu je nekaj časa stal ob strani, in ni skoparila s finančnimi podporami. Kar lepi denarci naj bi pritekli v Šentjur, prej iz naslova t.i. Fonda za nerazvite, kasneje pa kot pomoč demografsko ogroženim območjem. Koliko te pomoči šentjurski občini so porabili v Spiku, se seveda ne da izvedeti, kajti po znani šentjurski maniri gre za poslovne skrivnosti.

Toda spikovci pri poslih niso imeli srečne roke in njihovemu biznisu je šlo vse slabše in slabše. Sledila je blokada žiro računa, plače so usihale, zaposleni so podjetje zapuščali sami ali pa jih je vodstvo spretno odpustilo. Eni so dobili odpravnino, drugi v najem poslovne prostore, kjer naj bi se samozaposlili, spet tretji so iz podjetja odšli brez vsega. V prejšnjih mehaničnih delavnicah se je nakaj njihovih bivših delavcev vendarle uspelo obdržati. Cank je zapustil svojo kooperacijsko firmo Roky - Spik in iz preostanka se je razvilo invalidsko podjetje Magnet, ki zaposluje tudi pet bivših delavcev. Tu sta ostala še mehanik Žmahar in elektromehanik Tonjko ter eden zaposlen v novoustanovljeni Stanovanjski zadrugi Sv. Jurij.

Ker je vendarle bilo treba nekako preživeti, so počasi razprodali še preostalo imetje, obrtno cono je kupila občina, del svojih prostorov so prodali zasebnemu podjetju Porok, razprodali so tudi svojih pet stanovanj ter računalniško in pisarniško opremo.

Tudi najemnine in kupnine, ki jih pobirajo od svojih bivših delavcev, zdaj podjetnikov, so jih nekaj časa pomagale držati nad vodo.

Kaže, da je nanje še vedno računala tudi država, saj se je zeleni Dušan Plut, ko je bil na obisku v Šentjurju, živo zanimal za uspeh ekološke naložbe v izdelovanje jajčnih kartonskih škatel, ki naj bi steklo v Šentjurju, menda v Spikovi režiji. Naložba je namesto v Šentjurju končala v Trbovljah.

Danes družbeno podjetje Spik zaposluje enega samega delavca, direktorja Zatlerja, podjetnika in odbornika, ki pa v občinski skupščini zastopa le še samega sebe. Že leto in pol dobiva minimalno, t.j. zajemeno plačo in poskuša končati Spikovo zgodbo. Bivši zaposleni so prepričani, da bi v Spiku rad dočakal penzijo.

Gospod Zatler pravi: Spik je žrtev vojne na tleh bivše Jugoslavije, na južnih trgih je ostalo za 395 000 DEM naših neizterljivih terjatev. Ob obrestih,

kakršne so pri nas, te izgube nismo mogli preživeti. Država za naše stiske nima posluha. Bankam dolgujemo okrog 300 000 DEM, naš dolg je iz dneva v dan večji, vendar se naša bilanca še vedno izide. Našega imetja je še vedno za okrog 1 milijon DEM. Ko bo prišlo do delitve imetja bivšega Kombinata in bomo lahko nekaj objektov odprodali, računam, nam bo še vedno ostalo kakih 200 000 DEM

šartnega kapitala. Kljub vsem težavam smo solidno poskrbeli za svoje zaposlene, kajti od vseh 68 sta le dva ali trije na Zavodu za zaposlovanje, vsi drugi so pri svojem kruhu. Seveda bi lahko že zdavnaj šli v stečaj, toda do nedavna je za stečaje veljal moratorij, zanj pa se tudi zdaj naši upniki ne ogrevajo preveč. Menda se bojijo, da bi preveč izgubili.

Tako se končuje Spikova zgodba. Družbene firme Spik praktično ni več, za njo je ostalo nekaj zasebnikov, nekaj nezadovoljnih delavcev, mnogo očitkov in nič manj sumničenj. Krivcev ni. Kriva je menda le nesrečna družbena lastnina, ki se sama ni znala dovolj paziti.

Franc Kovač

ELBA TRGOVINA STORITVE d.o.o.

Ljubljanska 26,
63230 Šentjur pri Celju
tel/fax.: 063/741-151
mobitel 0609/611-795

Vam nudi:

- elektro material
- vodovodni material
- material za centralno ogrevanje

Del naše ponudbe:

PGP vodnik 3x1.5	44,90
PGP vodnik 3x2.5	66,40
Programske ure LOGICA	2.592,00
Fluo svetilka 36W	2.415,00
Plinska peč AURA 20	108.240,00
Plinski gorilec FBR 60	65.108,00
Oljni gorilec FBR 60	47.279,00
Rastezna posoda 24l	3.809,00
Regulator tlaka 3/4"	2.822,00
Polnilna pipa 1/2"	440,00
Sobni termostat	1.780,00
Bojler 100l	15.153,00
Enoročne pipe od	6.439,00

Cene vključujejo prometni davek. Nudimo tudi montažo elektroinstalacij - vodovoda - oljno plinskih napeljav in ogrevanje.

ZA OBISK SE PRIPOROČAMO!

TILLIA

Predelava lesa - trgovina z lesom
in lesnimi proizvodi d.o.o.

Ljubljanska c. 9,
63230 Šentjur
tel.: 063/741-514

- odkup vseh vrst hlodovine
- uslužnostna obdelava lesa
- prodaja oblog, podov, parketov in žaganega lesa

SE PRIPOROČAMO!

KEA TRGOVINA - BISTRO KUKOVIČIČ Daržo Boštjan LOKARJE - ŠENTJUR

**ZAHVALJUJEMO SE
SVOJIM CENJENIM GOS-
TOM ZA ZAUPANJE IN
SE PRIPOROČAMO
TUDI V LETU 1994!**

Zasebni zdravniki da ali ne?

V prejšnji številki Šentjurskih novic so nam nekateri zdravniki, ki se zanimajo za privatno prakso, prijazno obrazložili svoje motive za drugačno organizacijo zdravstvene dejavnosti. Pričakovali smo odziv zainteresirane javnosti, pa ga ni bilo. Kot da ta pomemben segment osebne varnosti nikogar posebno ne prizadeva! Pa ni tako! Ko smo poskušali z anketo izbežati iz Šentjurčanov, kaj oni mislijo o privatizaciji v zdravstvu, se je pokazalo, da imajo na to temo marsikaj povedati - toda bogne da kar koli od povedanega napisati. Po sedmem neuspešnem poskusu, štirikrat smo poskušali na hodnikih zdravstvenega

doma in trikrat na ulici, je bilo pogovora vedno takoj konec, ko so naši intervjuvanci zagledali beležko in fotoaparat. Očitno je zdravnik še vedno napol mistična oseba, ki mu ne kaže kakorkoli navzkriž stopiti na pot, in človek menda res nikdar ne ve, kdaj in kako se lahko komu zameri. Tako smo se morali zadovoljiti z bolj ali manj anonimno anketo (naslovi anketirancev so v uredništvu).

Naključne anketirance smo kratko vprašali, ali so slišali, da se tudi v Šentjurju uvaja zasebna zdravniška praksa ter kaj oni menijo o njej.

Z. F., 58 let, iz Šentjurja:

Da, nekaj sem slišal. K sreči doslej še nisem potreboval kaj dosti zdravstvenih storitev, toda ko bom v stiski, bi rad videl, da bi se lahko z zaupanjem obrnil na zdravnika, ki mu zaupam in se me ta ne bi poskušal kar na kratko otresti. Če privatna praksa pomeni, da se bo odnos med zdravnikom in pacientom izboljšal in bodo zdravniki raje hodili na bolniške obiske, potem sem seveda takoj za privatizacijo.

A. Š., 44 let, iz Šentjurja:

Ne, na to temo pa ne dajem nobenih izjav. Slišal sem, da so se zaradi tega v zdravstvenem domu že krepko sporekli, da so mnjenja deljena, zato si res ne bi želel škoditi s takim opredeljevanjem. Saj veste, nikoli ne veš, kdaj in katerega zdravnika boš potreboval.

Tone Klepec, upokojenec iz Hrušovca:

Sem odločno za privatizacijo zdravstva tudi v Šentjurju. Moje izkušnje, ki jih imam s privatnimi zdravniki iz Nemčije, so pozitivne in gotovo zasebna praksa prinaša s seboj tudi dovolj ugodnih učinkov. Zlasti relacija med zdravnikom in bolnikom bo bolj neposredna, več bo zaupanja med obema strankama. Upokojenci se večkrat čutimo odrinjene na družbeno obrobje in si zato tem bolj želimo dostojne obravnave pri zdravniku, ko smo bolani. Zdaj smo vse prevečkrat imeli občutek, da se v našem zdravstvu štedi predvsem

pri bolnikih, zdravstveni sistem pa je vse stiske preživel razmeroma ugodno. Konkurenca ima vedno dobre učinke! Seveda si lahko mislim, da so v zdravstvenih domovih malo živčni, ko se jim ruši lagodni monopolni položaj. A se bodo že morali navaditi tudi na drugačne odnose, če se je že slovenska družba tako odločila.

Cveto Stropnik, strokovni delavec Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije:

Kot občanu in uslužbencu Zavoda za zdravstveno zavarovanje se mi zdi, da je situacija v naši družbi kritična in prav malo naklonjena zasebni zdravstveni dejavnosti. Vprašljivo je, če bo privatni zdravnik lahko nudil tako kvalitetne storitve, kot jih sedaj imamo na razpolago v Zdravstvenem domu. No, zakonodaja je pač zasebno prakso omogočila in jo je treba dopustiti. To pa nikakor ne pomeni, da bi jo bilo potrebno forsirati za vsako ceno. Nekoliko konkurence pa bi v zdravstvu utegnilo koristiti.

Glede plačevanja uslug zasebnikom s strani našega Zavoda pa nimam nikakršnih informacij. Verjetno bo vse šlo direktno preko Ljubljane.

V. J. iz Šentjurja:

Ne vem, kaj še čakajo! Zasebna praksa je nujnost. Tudi pri vas v veterini! Vsi skupaj nekaj mečkate. K zobozdravnikom sem že doslej nekaj let hodil le privatno, ker bi drugače ostal brez zob. Mojega imena pa ne pustim objaviti. Pred leti sem se kot odbornik oziroma takrat smo bili še

delegati, zameril enemu od zdravnikov, pa sem se kmalu nato načakal v njegovi čakalnici, da je bilo veselje. Le zakaj bi se izpostavljaj?

Dr. Terezija Prebil, spec. pediater

Kaj mi pomeni privatizacija in kako bi jo naj doživljal pacient?

Menim, da se bo v takšnem odnosu oblikoval med pacientom in zdravnikom bolj osebni stik, ki bo pri bolniku prebudil zavest pripadnosti izbranemu zdravniku.

V svobodi lastne kreativnosti bo privatni zdravnik skrbel za čimvečjo strokovnost, osebno pa bom zainteresirana, da se mojim pacientom nudijo kvalitetne servisne usluge v zdravstvenem domu (laboratorij, EKG, fizioterapija).

Zavzemam se predvsem za čuvanje zdravja svojih varovancev (doma, v vrtcu ali šoli oz. na delovnem mestu) in ohranjanje potrebnih komunikacij, ko bo bolnik poslan na zdravljenje v druge institucije.

Moja želja je, da zagotovim kontinuirano zdravstveno varstvo otrokom v toku dneva na specialistični strokovni ravni z ustreznim nadomeščanjem.

Poskrbela bom, da bo pacient ob pravem času informiran o pravicah, ki izhajajo iz njegovega zdravstvenega zavarovanja in mu pomagala, da jih bo koristil tako, kot bo za njegovo zdravje najboljše.

Zdolškovi - Šuci imajo najlepše urejeno kmetijo

To laskavo priznanje so si pridobili na letošnji poletni akciji Kmetijske svetovalne službe "Izbiramo vzorno urejeno kmetijo". Pravzaprav ne eno, kar dve priznanji sta jim pripadli: eno za ohranjeno in obnovljeno staro hišo ter drugo za najlepše urejeno kmetijo v šentjurski občini.

Sploh nismo imeli namena sodelovati na tem natečaju. Zdelo se nam je, da imamo še toliko za postoriti na kmetiji, preden bi se lahko uspešno primerjali z drugimi! Pa nas je kmetijska svetovalka Mojca Ratej le pregovorila. Priznanja so nas presenetila, zato smo jih pa še tem bolj veseli, nam je povedala gospodinja Milenka.

Zdolškovi, Šuci po domače, so doma na Ponikvi, v Okrogu. Do njih se pripeljete po lepi asfaltirani cesti, mimo Ošanška v Ponkvi, speljani po donedavna še idilični dolinici, ki pa je danes že kar dobro na novo zazidana in "agrotehnično kultivirana". Cesta, ki sicer vodi še naprej do Srževce, se pri Šucih nakako naravno konča na njihovem dvorišču, pred njihovim moderno urejenim hlevom. Le nekaj deset metrov višje stoji njihov dom, mogočna enonadstropna stavba, pred njo dva oreha, v njuni senci pa seveda obvezna hrastova miza s klopmi ter v bližini, kot se za slovenski dom spodobi, stara lipa. Na dvorišču vas prvi pozdravi ogromni bernardinec, ki pa v sebi nima nobene prave hodobije in prav prijazno maha z repom. Okrog hiše je lepo pokošena trata, na oknih rože, tudi na vrtu je od daleč videti več rož kot solate, stroji so v strojni lopi, asfaltne površine so pometene, celo gnojišča ni nikjer videti - brez dvoma, prišli ste do najlepše urejene šentjurske kmetije!

O svoji zgodovini Šucovi niso povedali prav dosti. Okrog je bil nekdanj utrdba, nekaj zidov je opaziti še danes na obronku bližnjega gozda, njihovi predniki pa so na tem prostoru imeli gotovo pomembno mesto. Bili so kosezi, tako je izbrskal iz zgodovine eden od stricev. Hišo, v kateri živijo,

so zgradili leta 1824 italijanski zidarji. Ta letnica je tudi vklesana v kamniti portal vhodnih vrat. Nekdaj mogočno posestvo se je z dedovanjem drobilo, iz njega sta nastala npr. Anderburg v Šentjurju in Pintarjeva domačija na Ponikvi, a je preživelo vse vihre, tudi socialistične. Danes imajo Šucovi okrog 15 hektarov obdelovalne zemlje ter 25 ha gozdov.

Martin Zdolšek, 42 - letni gospodar, urejen in čvrst možki v najlepših letih, nam je povedal: **Kmetijo sem prevzel z dvaindvajsetimi leti, leta 1973, in ni nam bilo lahko.** Ogromno dela smo vlagali v urejanje zemljišč, z naših njiv smo vsako leto znosili na tone kamenja, v dolini pa smo leto za letom izrivali močvirje vse niže in niže. Tako imamo danes kar nekaj dobrih večjih zemljiških kompleksov, kjer s sodobnimi stroji zlahka pridelamo krmo za kakih 60 glav goveje živine. Živinoreja je naš poglavitni vir dohodkov, nekaj pa še dobimo iz vinograda in gozda. Samo hišo smo pričeli obnavljati precej pozno, šele leta 1984. Poslopje je staro in obnavljanje nam je delalo precej preglavic. Z ženo Milenko, priznati moram, da je ona imela pri tem glavno besedo, sva se odločila, da ohraniva vse stare arhitekturne elemente, notranjo opremo pa sva seveda morala

nekoliko prilagoditi zahtevam sodobnega življenja. Morda bi sama zase napravila še kaj drugače, toda gledati sva morala tudi na otroke, ki pa imajo drugačne zahteve. Tako je nastalo to, kar danes vidite.

In je kaj videti! Zgradba je ostala takšna, kot so si jo davnega leta 1824 zamislili laški zidarji. Notranji prostori so sicer preurejeni, mik nekdanje bogate prostornosti pa je ohranjen in lepo usklajen s stremljenjem po toplini in domačnosti. Velika miza v hiši, razpelo v kotu nad njo, nekaj starih nabožnih slik na stenah, v drugem kotu velika kmečka peč, "štible", obokana kuhinja z bogatim jedilnim kotom, grobi ometi ter v vse to spretno vtkani elementi sodobnega gospodinjstva ustvarjajo Šucovi družini izjemno prijetno življensko okolje.

Imamo tri hčere in sina. 18 letna Nina študira geografijo in etnologijo, 17 letna Saša hodi na pedagoško gimnazijo, 12 letna Maja pa v osnovno šolo na Ponikvo. Jurček ima šele tri leta in je v hiši največji problem in veselje hkrati. Maja je njegova prava vzgojiteljica. Hčere so pridne in so nam na kmetiji v veliko pomoč, saj smo jih naučili vseh kmečkih opravil. Ali bo Jurček bodoči mladi gosopodar na Šucovem? Ne vem, kaj vse še bo čas prinesel. Lepo bi bilo, pa

Bilo je Novo leto

"Krasno je bilo!", je bil skorajda obvezen odgovor, ki smo ga dobili ali dali na obredno prvojanuarsko vprašanje o tem, kako smo preživeli Silvestra. O tem, da se znamo zabavati, pa res ni treba, da bi kdorkoli podvomil, še bolje je, če so nam znanci nevoščljivi! Torej: res smo se imeli čudovito!

Brez dvoma, velika večina Šentjurčanov je Novo leto pričakala doma, pred televizorjem, ob tradicionalno slabem silvestrskem programu, nekateri v družbi sorodnikov ali prijateljev, ali pa smrče v postelji. Večina gostinskih lokalov je bila zaprtih, vsi pa vendarle ne!

Kaže, da je bilo najbolj svečano in veselo v hotelu Alpos, kjer so imeli 130 gostov, odlično postrežbo ter vščen ansambel, ki je znal ustvarjati veselo vzdušje vse do 7 ure zjutraj. Vsaj polovica gostov je bila domačih. Podobno je bilo tudi naslednjo noč na novoletnem plesu. Silvestrska ponudba je stala 90 DEM, naslednjo noč pa so se gostje naplesali za desetkrat nižjo ceno. Gostinci so se z zaslužkom pohvalili.

V Kulturnem domu v Slivnici so silvestrovanje or-

ganizirali gasilci. Dvorana ni bila polna, tudi "Domžalski odmev" je nekoliko škripal, postrežba je bila na solidni gasilski ravni, okrog 90 gostov pa še kar zadovoljnih. Cena: 3000 tolarjev. Gasilci obogateli niso.

Okrog 50 Dobjanov je Novo leto pričakalo v kulturni dvorani na Dobju. Zabaval jih je domač ansambel Francija Salobirja, slišati je, da uspešno.

Silvestrovalo se je še v gostilni Vovk na Ponikvi, v Gostišču Montparis pa so imeli povsem poln lokal na novoletnem plesu naslednji večer.

Kot kaže, smo se Šentjurčani bolj množično zabavali v dnevih pred Novim letom. Po podjetjih in ustanovah se je tradicionalno veselo rajalo, ponekod so gostili tudi Dedka Mraza, ki pa letos menda ni bil preveč radodaren.

Alpos je pogostil svoje upokojence v svojem hotelu ter jim primaknil 4000 tolarjev vreden darilni bon. Sindikat je organiziral v slivniškem kulturnem domu pravo, več kot 10 ur trajajočo "fešto" z renomiranim an-

samblom Venusi iz Maribora ter plesalkami iz "Poglej in zadeni." Dodatno je za dobro razpoloženje poskrbela koverta z do 12 000 tolarji.

V Bohorju so imeli 24. decembra občni zbor sindikata, kosilo, in živo muziko. Zaposleni so se razveselili kovert, v katerih se je znašla razlika doslej še neizplačanega regresa v višini 9700 tolarjev.

V Juriju in Jurmesu so tudi imeli srečanje s svojimi upokojenci. "Po stari mesarski navadi pa smo dali delavcem še nekaj za juho", so bili duhovito redkobesedni. O darilih in trinajsti plači niso hoteli nič slišati.

V Tolu nismo našli nikogar, ki bi nam bil

pripravljen potešiti našo radovednost. (direktor je bil službeno odsoten). Na ulici smo zvedeli, da zabave niso imeli, darilni bon pa je delavcem le kanil v žep.

V Elegantu so praznovali tako kot vsako leto, ob kosilu in kasetofonu. Za darilo so dobili 2500 tolarjev vreden paket blaga.

Občina je imela zabavo v hotelu Alpos, igral jim je Mitja Mastnak, za novoletno darilo pa je govoril predsednik Izvršnega sveta.

V Resevni, Lipi in Emu Energetiki prazničnih prireditev niso imeli.

In kako ste praznovali vi, spoštovani bralci Šentjurških novic?

Silvesterskega srečanja v tržnici ni bilo

Kljub temu, da nam je Javno komunalno podjetje, ki je upravljalca tržnice, šlo zelo na roko, je naša zamisel o množičnem javnem silvestrskem srečanju žalostno propadla.

Upali smo, da bodo lastniki lokalov v tržnici z obema rokama zgrabili to priliko za svojo afirmacijo, a smo se temeljito zmotili: sode-

lovanje so nam odpovedali prvi. Nekateri pa so v skrbi za svoje lokale tej prireditvi celo odločno nasprotovali.

Uspeli smo pridobiti "zunanjega" gostinca, ki pa je po enem tednu enostavno obupal. Ko je tri dni pred Silvestrovim zaradi visoke temperature obležal še edini, ki je obljubljal vsaj minimalno gostinsko ponudbo in

glasbo, je bilo vsega konec. V Šentjurju ni bilo več mogoče najti nikogar, ki bi se ogrel za ta posel.

Opravičujemo se vsem, ki ste nameravali svojo silvestrsko noč popestriti s tem javnim polnočnim srečanjem občanov Šentjurja.

Uredništvo

Božične Žabe

Tik pred Božičem se je v šentjurski kulturni dvorani zgodil vrhunski glasbeni dogodek: Celjski plesni orkester Žabe je v kombinaciji s pevskim zborom Celjskega pevskega društva pripravil tradicionalni božično - novoletni koncert.

Prvi del koncerta so izvedle Žabe pod vodstvom dirigenta Tomaža Grintala, v drugem delu, ki sta ga izmenoma vodila Tomaž Grintal in dirigent pevskega zbora Edvard Goršič, pa so poslušalci uživali v posrečeni pevsko - instrumentalni kombinaciji obeh. Na koncertu sta

sodelovala tudi dva ugledna glasbena gosta, pevka Mija Žnideričeva in klarinetist Borut Bučar, ki sta osvojila srca poslušalcev. Navdušili so tudi solisti Tomaž Grintal s trobento, Hugo Šekoranja s saksofonom, pianist Savo Kure in še nekateri.

Koncert je odlično uspel, sponzanost množice nastopajočih se je prenesla na poslušalce, ki so si dodobra ogreli dlani, ko so z dolgimi aplavzi kar za nekaj točk podaljšali to enkratno praznično glasbeno doživetje. Žabe in Celjsko pevsko društvo sta vsekakor tudi v Šentjurju

potrdila svoje nedvomne glasbene zmogljivosti in nas spomnila na velike dni jazza in slavnih big bandov.

Prazničnost večera je nekoliko motila le dvorana, ki je Šentjurčani nismo znali napolniti do zadnjega kotička, kot bi si izvajalci zaslužili. Upati je, da bo glas o enkratnosti tega koncertiranja vzpodbudil organizatorje, da se bodo trudili ter naslednji koncert pripravili na ravni osrednjega občinskega družabnega in umetniškega dogodka.

Pokopališče se širi

Slišati je bilo, da bo šentjursko pokopališče v kratkem spremenilo svojo podobo. Povprašali smo direktorja Javnega komunalnega podjetja g. Igorja Gorjupa, kaj se na Botričnici dogaja oziroma ali je res, da bomo v Šentjurju "industrijsko pokopališko urbanizacijo", kakršno kaže novi del pokopališča, v kratkem nadomestili z novo, prijaznejšo ureditvijo pokopališča.

"Da, nekaj bomo res spremenili. Predvidevanja kažejo, da bo v slabih dveh letih na pokopališču zmanjkalo prostora, zato smo se skupaj s krajevnimi skupnostmi Center, Okolica ter Blagovna odločili, da pravočasno ukrepamo. Imamo že potrebne geološke raziskave, tudi ureditveni načrt je nared in bo v kratkem predložen občinski skupščini. Če bo sprejet in bodo krajevne skupnosti zagotovile potrebna sredstva, bomo še letos šli v prvo etapo urejanja. Ves kompleks od sedanjega novega pokopališča pa vse do ceste in do parkirnih prostorov bomo zravnali, ogradili in zasadili živo mejo iz cipres. Glede ureditve pokopališkega prostora smo sledili željam krajevnih skupnosti: večji del bo namenjen klasičnim, kombiniranim grobovom. V zgornjem delu pokopališča sta predvidena še dva prostora, in sicer krožni prostor za žarni pokop ter park za raztros pepela. V bistvu ostajamo bolj ali manj v okvirih klasičnega pokopa. Sicer pa je bolje, da počakamo na razpravo v skupščini in se potem bolj konkretno pogovorimo."

Vlomilska predrznost

Žrtev je bil tokrat kiosk Dela na Mestnem trgu. Kljub temu, da stoji takorekoč na dvorišču policijske postaje, so ga obiskali neznani spretni prejšnji teden v noči s srede na četrtek. Odžagali so obešanko in si s "pajserjem" utrli pot do zaloga. Z njimi je izginilo v noč za okrog 200 000 tolarjev cigaret.

Zanimivo je, da so en dan prej imeli probleme tudi v šentjurski podružnici Splošne banke. Vključila se je alarmna naprava

bančnega trezorja in po banki so pričeli grozljivo ihtavo "patruljirati" dobro oboroženi policisti. Pa z bančnim ropom ni bilo nič; očitno je alarmna naprava imela le vaje.

Bankomat v Šentjurju

V Splošni banki Celje si prizadevajo čim več avtomatiziranih poslov prenesti na bankomate. Dvig gotovine je prvi izmed teh poslov.

Prejšnji mesec so v Šentjurju pred vhodom v svojo poslovalnico priklučili prvi bankomat. Zanj se lahko odločite, če imate tekoči račun, se naročite za osebno številko bančne kartice in že lahko dvigujete gotovino, ne da bi vam bilo treba čakati v vrsti

pred bančnim okencem v poslovalnici. Če vam kaj ne bo čisto jasno, vam bodo bančni delavci vljudno vse razložili in pokazali, kako se z bankomatom ravna.

S poti po Indiji in Nepal

Že kmalu po 16. uri se je začelo mračiti, kar se nam je zdelo čudno glede na poletno vročino, saj se je termometer čez dan dvignil do 30 stopinj Celzija, vendar je tudi tam zdaj zima in z njo dolge noči. Vseeno smo se odločili za krožno vožnjo po novem delu Delhija. Prijetno smo bili presenečeni nad dobro osvetljenimi in širokimi avenijami, velikimi krožnimi križišči, razkošnimi stanovanjskimi in poslovnimi središči ter muzeji. Svetlobni blišč modernega dela mesta pa je postal še izrazitejši, ko smo se pripeljali pred hotel, kjer je bila vsa stavba in drevje osvetljeno s tisoči lučk. Povedali so nam, da se v hotelu odvija ena od razkošnih porok s 300 do 400 gosti. Kar ne moremo odtrgati oči od žensk, odetih v čudovite, živobarvne sarije, preprejene z zlatom, elegantnih moških s turbani roza barve, posebej pa ne od otrok, ki so kot princi in princeske iz pravljic. Vendar je to tudi resnično življenje in druga skrajnost Indije.

Sicer pa še vedno velja, tako za bogate kot za revne, da se starši dogovorijo in izberejo partnerje svojim otrokom. neposlušnost ima za posledico izobčenje iz družine. Tudi revnejši povabijo na poroko veliko gostov, čeprav se mnogokrat zelo zadolžijo ali morajo odprodati del zemlje. Vedno gre nevesta živeti na možev dom; funkcije partnerjev in sploh vseh družinskih članov so točno razmejene. Indijci skoraj ne poznajo ločitev. V zadnjem desetletju imajo v povprečju 5 - 7 otrok, prej so jih imeli več kot 10. Še vedno se poročajo zelo mladi, dekleta v starosti od 14 do 17 let, fantje pa so največkrat stari nad 20 let. Ženske se ukvarjajo z otroci, z gospodinjstvom, (to obsega le kuhinjsko ognjišče, stolov in miz nimajo, tudi ne omar ali polic, posteljne pograde, če jih imajo, čez dan prislonijo na steno v običajno edinem prostoru hiše), z delom z živalmi (te prebivajo v sosednjem prostoru hiše), delajo tudi na polju. Moški na deželi poleg dela na polju opravljajo razna ročna,

obratna dela, v mestu pa med drugim opravljajo tudi tista opravila, ki jih imamo mi za ženska, kot npr. šivanje (tudi ženskih oblek), likanje, pranje, kuhanje in pečenje...Veliko ljudi pa nima dela, zato skušajo poiskati vsako priložnost za minimalen zaslužek, za vsako najmanjšo uslugo pa tudi pričakujejo bakšiš, kot ga sami imenu-

Kobrin ples

jejo.

Čeprav so nas opozorili, naj dobro čuvamo denar in dokumente, nismo doživeli nobene nepoštenosti. Pri nakupovanju je ba"rantanj pravilo igre, ko pa je cena dogovorjena, tudi drži.

Naslednji dan smo se z avtobusom odpeljali proti 200 km oddaljenemu Jaipurju, ki poleg Delhija in Agre predstavlja turistično najzanimivejše območje v Indiji in ki ga imenujejo Zlati trikotnik. Cesta, ki naj bi bila avtocesta, je le približno 3 metre širok asfalt, na obeh straneh pa je 2 metra širok makadamski rob, kamor se umaknejo vozila pri prehitevanju ali srečevanju, ki je prav

dramatično, saj šoferji želijo čimdlje voziti po asfaltu in tik pred skorajšnjim trčenjem sunkovito zavijejo vsak na svoj del makadama. Za sabo pa puščajo goste oblake prahu, saj že več kot dva meseca ni deževalo. Ko sem se malce privadila razburljivi vožnji, sem opazila, da so ob poti visoki drevoredi jasno označenih in od države zaščitene evkaliptusov, tikovih dreves, akacij, fikusov in palm. Veliko je ogromnih rdečih cvetočih grmov, na stotine nizkih palm, kakršne imamo pri nas v lončkih. Vozimo se mimo skrbno obdelanih polj, kjer v tem času raste žito, ob konec poletja pa so na teh poljih poželi riž, mimo polj oljne repice, sladkornega trsa, različne zelenjave, in njive so razmejene s pregradami, ki zadržujejo vodo, ki jo dobe s primitivnim namakanjem. Ob cesti so različno velike vasi, hiše so zgrajene iz blata, opeke, okrog je na debelo smeti, prahu, le manjši del pred hišo je čist - za bogove. Naš lokalni vodič Pal (zelo izobražen Sikh) nam ob prizoru kobrinega plesa v košari, pove, da v Indiji letno umre 30 000 ljudi zaradi kačjih pikov, čeprav so od stotih različnih vrst kač strupene le 4.

(nadaljevanje prihodnjič)

D. Kovač -Škoberne

Stanovanjska soteska v bližini Jaipurja

Palčkov proces - pravica ali prevara

Ivan Škoberne iz Laz:

Vse te očetove domneve pa so se potrdile leta 1988: Delal sem na cestninski postaji v Dramljah, bilo je dopoldne okrog 10. ure, ko se je pred postajo ustavil temen avtomobil, v njem so bili štirje moški. Ravno sem šoferju ponudil kartonček, ko sem opazil, da se je le ta zagledal vame oziroma v značko z mojim imenom in priimkom in se prišel tako napol prisiljeno pogovarjati z menoj o povsem splošnih zadevah. In takoj, ko je spregovoril prve besede, sem spoznal njegovo značilno govorico, nekako se je zapletal z jezikom, dobro sem ga pogledal in ga prepoznal: bil je Palček! Moram priznati, da mi je postalo kar vroče in roke so se mi pričele tresti. Možakar je pritisnil na plin in se odpeljal. Zmedeno sem gledal za njim. Opazil sem še, da je avto imel beograjsko registracijo in že je bilo vsega konec. Prvi hip še sam sebi nisem mogel verjeti, da je bilo res, kar sem pravkar videl, toda kljub temu sem bil trdno prepričan, da sem videl prav. Tudi Cvetko Golčman, ki me je prišel zamenjat, mi ni verjel, toda sam v sebe nisem dvomil: za obraze imam izreden spomin in le redkokdaj se zmotim. Z gotovostjo trdim, da sem leta 1988 videl živega Ivana Laubiča - Palčka.

J.G. iz Celja:

Bil sem slučajna priča aretacije Ivana Laubiča - Palčka. Bilo je maja leta 1950, okrog 5. ure zjutraj. Gabrovo hišo v Leskovcu je obkolilo več deset oboroženih knojevcev. Da bo nekaj v zvezi s Palčkom, smo si mislili, saj smo nekateri sosedje vedeli, da se skriva v bližini. Kaže, da Palčka obisk zasledovalcev ni presenetil, saj ga niso našli spečega v njegovem skrivališču, temveč jih je pričakal oborožen v visoki travi pred svojim bunkerjem. Racija se

je pričela z dvema rafaloma iz brzostrelke, ki jih je Palček očitno izstrelil v zrak. Sledilo je nekaj minut množičnega streljanja. Kako se je Palček predal, seveda nisem videl, ker sem bil ves prestrašen skrit v sosednji stavbi, videl pa sem, ko so ga odpeljali z osebnim avtomobilom. Gabrove, pri katerih naj bi se Palček skrival, so zvezane vrgli na kamion, nagnali njihove otroke na cesto ter zapečatili hišo.

Kar se mi pri tej aretaciji zdi nadvse čudno, je to, da kljub množičnemu streljanju ni bil nihče ranjen in celo na fasadi hiše ter hleva ni bilo nobenih strelnih poškodb. Prepričan sem, da je pri aretaciji šlo za dogovorjeno igro in ne za spopad smrtnih sovražnikov.

Zaključek

Pričevanja o Ivanu Lavbiču - Palčku in njegovi dobi so se iztekla. Gotovo je še mnogo zgodb, ki so z njim tesno povezane in živijo med ljudmi v širši šentjurski okolici. Težko jih je preveriti in zgodovinsko ovrednotiti. Pa tudi ljudi, ki so se pripravljali podpisati pod svojo zgodbo, je vse manj. Upali smo, da se bo oglasil tudi kdo z nasprotne strani. Medalja ima vedno dve plati, pravijo. V Palčkovi zgodbi, kaže, je imela le eno.

Rubrike pa še ne zapiramo: v obdelavi imamo še nekaj bolj delikatnih podatkov, ki pa jih je potrebno pred objavo temeljito preveriti. Če se bodo pokazali za resnične, bodo našli mesto v eni od prihodnjih števil Šentjurskih novic. Z veseljem bomo rubriko ponovno odprli tudi za vsakogar, ki bo želel s svojim pričevanjem prispevati k razjasnjevanju skrivnostne Palčkove življenske zgodbe oziroma težkih časov povojne zgodovine Dramelj.

Franc Kovač

Ipavci

Šentjurska občina je odkupila rojstno hišo skladateljev Ipavcev v Gornjem trgu in njeno notranjost in zunanost prav zdaj temeljito obnavljajo. Verjetno bomo spomladi imeli otvoritev tega obnovljenega kulturnega hrama in se tudi tako oddolžili našim slavnim rojakom.

O Ipavcih je bilo doslej veliko napisanega v dnevnem in revijalnem tisku, gledali smo televizijsko nadaljevanje o njih, na ploščah imamo njihove pesmi, mnogi pevski zbori jih tudi pojo - vendar čas napravi svoje, spomini prično bledeti, zato je prav, da jih osvežimo. To pa je tudi namen teh zapisov, ki bodo postopoma izhajali v Šentjurskih novicah.

Nedvomno je izjemna posebnost, da so se v eni hiši in istim staršem rodili kar trije skladatelji: Alojz, Benjamin in Gustav. Gustav je imel še sina Josipa, ki je bil prav tako skladatelj, vsi štirje pa so bili zdravniki.

Leta 1805 se je v Šentjurju naselil ranocelnik Franc Ipavec, ki se je razen z zdravstvom ukvarjal tudi z ribištvom, lovom, vremenoslovjem, izdelovanjem raket itd. V graščini na Blagovni si je našel življensko družico Katarino, ki mu je rodila devet otrok. Prvorojenec Alojz, ki je bil vojaški zdravnik, je bil za glasbo sila nadarjen. Komponiral je predvsem plesno glasbo. Umrl je mlad, star komaj 34 let. Najmlajša v družini sta bila Benjamin in Gustav.

Benjamin je začel komponirati že kot srednješolec. Revolucionarno leto 1848 ga je narodnostno prebudilo in je začel skladati pesmi, ki so imele narodno - buditelno značaj. Ena teh je Razlagova "Domovini" z besedilom:

Bodi zdrava domovina
mili moj slovenski kraj,
ti prekrasna, ti edina,
meni si zemeljski raj!

Znane so njegove opere Tičnik in Teharski plemiči, uglasbil pa je tudi vrsto samospevov na besedila znanih slovenskih pesnikov.

Kot zdravnik je delal v Gradcu, vendar je pogosto prihajal v Šentjur.

Gustav Ipavec je bil pravi Šentjurčan in je, razen v času študija medicine, ves čas živel v domačem kraju. Tu je 50 let deloval kot zdravnik, gospodarstvenik, župan, sadjar, lovec, skladatelj in še bi lahko naštevali. Svojo slovensko zavest je najlepše izrazil z uglasbitvijo Gomilščekove pesmi "Slovenec sem":

Slovence sem, Slovenec sem,

tako je mati djala,

ko me je dete pestovala.

Zatorej dobro vem

Slovenec sem, Slovenec sem...

Rodni Šentjur je zelo ljubil in se navduševal nad njegovimi lepotami. Pri srcu mu je bila cerkev Sv. Rozalije, in ko je nekoč ob sončnem zahodu

prisluškoval njenemu zvonu, se mu je porodila melodija za Funtkovo pesem "O mraku":

Iz stolpa sem mi zvon zvoni, ko
lega mrak se po vasi,

le doni zvon iz temnih lin, le
vzbujaj mi na dom spomin.

Le zvoni mi tako krasan in milo
poj čez tujo tujo plan.

Dasi mi srca trga jad, zvonjenje
tvoje slušam, slušam rad!

Pesem je bila napisana ob koncu 19. stoletja, ko se je pričelo množično izseljevanje Slovencev v Evropo in Ameriko in je odziv na njihovo domotožje.

Najbolj melodična in tudi najbolj ljudska pesem dr. Gustava je "Vse

mine". To pesem je komponiral, ko je šel na obisk k neki porodnici. Vso pot si je žvižgal različne melodije; imel je več napevov, pa se za nobenega ni mogel odločiti. Na povratku, ko se je pri porodnici vse dobro izteklo, se je odločil:

Kje so moje rožice, pisane in bele,
mojga srca ljubice, žlahtno so
cvetele.

Ah pomlad je šla od nas, vzela jih
je zima mráz...

Kje je tista deklica, v vrtu je sedela,
lepa kakor rožica, pesmice je pela.

Hitro, hitro mine čas, mine tudi
lep obraz...

*Ernest Rečnik
(se nadaljuje)*

Še enkrat o gripi

Še enkrat ali še večkrat, saj, ko napade nas, pozabimo kako in kaj. Nekako pričakovana epidemija gripe je pri nas, ambulate so nabito polne, telefoni zasedeni, prisotnost v šolah, vrtcih, tovarnah je bistveno zmanjšana. Ker za gripo ni uspešnega zdravila, jo poskušajmo spoznati, se ji izogniti in pravilno ukrepati, če zbolimo. Sum na gripo postavimo, če gre za nenaden začetek s povišano temperaturo, tudi do 40 st. C, mrzlico, glavobolom, s pekočimi bolečinami v žrelu, pogosto s povečanimi bezgavkami na vratu, s kašljem. Značilna je huda utrujenost, izrazite bolečine v mišicah in sklepih, neredko se pojavijo bolečine v trebuhu in slabost z bruhanjem. Če izključimo gnojno vnetje mandeljnov, ušes ali drugih bolezenskih znakov, ki ne gredo v sklop simptomov, značilnih za gripo, moramo čimveč počivati, zaužiti dovolj tekočine z vitaminskimi dodatki, po potrebi zniževati

povišano temperaturo z obkladki in zdravili (Panadon, Aspirin C, Andol, Ketonal - v obliki sirupa, tablet ali svečk za v črevo) 2 - 4 krat dnevno. Navadno nas vznemirja kašelj, ki je sprva suh, dražeč, po 3 - 5 dneh pa postane produktiven, sočen. Učinkovitost priljubljenih sirupov je vprašljiva in nedokazana, še vedno velja za najboljši ukrep za ublažitev in pomirjanje kašlja zadostna količina popite tekočine in primerno vlažen in svež zrak v stanovanju. Kako bo potekala gripa, je v največji meri odvisno od odpornosti našega organizma, ker pa je zelo nalezljiva, pri sumljivih znakih raje ostanimo doma, da ne okužimo še zdravih. Pa razmislimo o bolj zdravem načinu življenja in o morebitnem cepljenju v prihodnji sezoni, zdaj pa razen redkih izjem cepljenje ni več indicirano.

*Dr. Draga Kovač -
Škoberne*

Obvestila matične službe

Poročili so se:

Martin Podjed iz Stopč in Marica Muhič iz Avstralije, Roman Planko s Planinskega vrha in Gordana Žibret iz Doropolja

Umrli so:

Jožef Kolar iz Zlateč (72), Angela Špan z Visoč (69), Anton Brglez s Turnega (71), Martin Kumperger iz Jakoba (77), Alojzij Vodeb iz Gorice (62), Cecilija Savšek iz Vodruža (85), Ana Klanjšek z Botričnice (80), Martin Križnik s Tratne (40), Frančiška Ferencak iz Vrbnega (85).

Morilci so med nami

Spoštovano uredništvo!

Vsi pri hiši komaj čakamo, da izidejo Šentjurske novice. Vse delo pustimo in jih preberemo do konca. Moramo jih zelo pohvaliti.

Pošiljam vam pesmico, ki sem jo našel na podstrešju v starem zvezku od 27. septembra 1939. Če je za objavo, presodite sami!

M. Zalokar, Primož

Spoštovani!

Zaradi čenč, ki jih pišete v časopisu Šentjurske novice, smo se odločili, da le - teh ne bomo več prebirali. Vračamo vam zadnjo številko in položnico, ki ni točna. Prejeli smo le štiri številke in bomo plačali le te in ne 12, kot je napisano na položnici. Pošljite nam položnico s točnim zneskom!

A. Ivič, Šentjur

Spoštovana gospa Ivič!

Znesek na položnici pokriva celoletno naročnino in če bi ga vplačali, bi imeli Šentjurske novice naročene še tja do jeseni letošnjega leta. Ker pa vam Novice niso všeč, vas za prejete 4 številke z novo položnico ne bomo obremenjevali. Veselilo bi nas, če bi javno povedali, katere so tiste čenče, ki so vas tako ujezile!

Urednik

Spoštovani!

ovljene božične praznike ter srečno, zdravja polno in uspešno novo leto!

Šentjurskih novic vam nisem vrnil, torej bomo naredili kupčijo. Ko bo časopis manj obsežen, bo kar šlo, ker ga bomo laže vsega prečitali!

L. Šibal, Ponikva

Hvala za čestitke in naročilo!

F.Kovač

Zahvala zaposlenim v trgovini Resevna

Predzadnji dan v letu 1993 sem po nakupu v samopostrežbi popil v bifeju še kavico ter ob odhodu tam pozabil ročno torbico z vsemi dokumenti, čeki itd.

Torbice do drugega dne nisem pogrešil, ko me je prijazna uslužbenka po telefonu obvestila, da me torbica čaka pri njih.

Za poštenje in prijaznost osebju bifeja in trgovine Resevna izrekam javno zahvalo.

Stane Šumej

Kako peš v Novo vas

Ob vznožju Rifnika se nahaja lepa Nova vas, v katero pa težko prideš, če nimaš avtomobila.

V zadnjem času se v Šentjurju veliko govori o novih cestah, obvoznicah in podvozih, kar je lepo in prav, le da si mi iz Nove vasi želimo, da bi se kaj slišalo o pločniku do nas. Pred časom se je menda ta pločnik že načrtoval, a očitno premalo resno. Upamo, da bo kdo od odgovornih šel peš po tej cesti in bo videl, kako nujno je potreben.

Pavla Šumej, Šentjur

Taka, kot je moja žena

Taka, kot je moja žena, dobro vem, da ni nobena: nič družga je ne skrbi, kakor da lepa bila bi.

Zjutraj ko vstane, ogledalo v roke vzame in pogleda, če je še kot sinoč kaj bila je.

Škatlje si po vrst' nastavi, vsaki se drugače pravi, in po licu maže se, da človeka groza je.

Šolne takšne si obuje, da jih sama ne sezuje. Kurje jo oko boli, a za lepoto vse trpi.

Si klobuk na glavo dene, da je grš od pustne šeme, čez obraz pa pajčolan, to ni dekle, je puran!

K spovedi je tud hodila, hude grehe zatajila, ker povedat jo je sram, da je bila v drugem stan'.

O preljuba moja žena, ti boš morala bit' tepena. Spletel sem si korobač, zdaj boš delala ti drugač'!

Pa je padla na kolena, kakor sveta Magdalena in prosila tak' boga, da je spet nedolžna bla.

Kam na servis z gasilnimi aparati?

Če ste si že zastavili to vprašanje, vam Gasilsko društvo Šentjur sporoča, da imajo registriran servis gasilnih aparatov. Gospod Mirko Škornik, ki se je tega posla resno lotil, vas pričakuje v delavnici gasilskega doma Šentjur. Če je odsoten, lahko svoje gasilne aparate oddate vsak dan med 7. in 18. uro pri hišniku.

Športni razred na Zatrniku

Športni razred na smučeh

Športni razred, ki letos prvič deluje na osnovni šoli Šentjur, nadaljuje s svojimi dodatnimi aktivnostmi.

Prvi teden po novem letu so bili na 6 dnevni Zimski šoli v naravi na Zatrniku. Program je bil zelo pester, poudarek pa je bil na učenju in izpopolnjevanju znanja smučanja. Poskrbljeno je bilo tudi za zabavno kulturni program, saj so uživali ob diapozitivih turne smuke, lepota gorskega cvetja, še bolj pa so se razživeli ob igranju kitare in na zaključnem večeru. Zadnji dan so si ogledali tudi tekmo za svetovni pokal v alpskem smučanju v Kranjski gori.

Pridobljeno znanje in zadovoljstvo otrok nam narekujejo, da bi poskušali

organizirati Zimsko šolo v naravi tudi za ostale učence, vendar se konča pri denarju.

Letošnjo akcijo so finančno omogočili: staša, šola, IS občine Šentjur, SZ Šentjur, Jurmes, Obrtna zbornica Šentjur in še nekatere del. organizacije, kjer so zaposleni starši otrok športnega razreda. Ob tej priložnosti se vsem najlepše zahvaljujemo.

Vso organizacijo sta vodila razrednika Nada Adžič in Vlado Artnak s pomočjo ravnatelja Gradišnik Marjana.

Vlado Artnak

ŠENTJURSKA ŠPORTNA KRONIKA ZA LETO 1993

ATLETIKA

Celotna analiza tekmovanj se nanaša na učence OŠ Šentjur in atlete iz Šentjurja, ki tekmujejo za celjski Kladivar, vsi pa trenirajo pod vodstvom V. ARTNAKA. V letu 1993 so sodelovali na mnogih tekmovanjih, na uradnih državnih prvenstvih so osvojili 4 prva, 5 drugih in 5 tretjih mest. Med učenci OŠ Šentjur sta izstopali zlasti Mojca STROPNIK in Darja ŠMID, med atleti pa Primož PANGERL, Eva KOVAČ in Tone OJSTERŠEK.

KOŠARKA

V košarkaški sezoni 1992/93 je takrat še KK Alpos Šentjur (danes KK Kemoplast) igral v 3.slovenski košarkarski ligi - vzhod in v rednem delu prvenstva v svoji skupini osvojil 2. mesto, z bilanco devetih zmag in treh porazov. V doigravanju, kjer sta igrali dve prvouvrščeni ekipi obeh skupin, pa so naši zasedli 3.mesto, čeprav so trikrat zmagali in le enkrat izgubili. V 2. ligo sta vodili le prvi dve mesti.

V sezoni 93/94 je po rednem delu prvenstva KK Kemoplast v svoji skupini prvi, skupno pa drugi za Železničarskim košarkarskim klubom

iz Maribora. Šentjurski košarkarji so enajstkrat zmagali in trikrat izgubili. V play off, kjer nastopa po šest ekip iz vsake skupine naši nesejo 17 točk in razliko v koših +66.

Odlično pa so nastopali tudi mladi košarkarji v šentjurski občini.

Ekipa mlajših deklic OŠ Planina, ki jo vodita Drago Jazbinšek in Anica Pušnik, se je uvrstila v četrtfinale državnega prvenstva. Ekipa starejših deklic OŠ Šentjur pod vodstvom Draška Adžiča je osvojila 6. mesto na klubskem državnem prvenstvu.

NOGOMET

Nogometni klub Šentjur igra v Medobčinski nogometni zvezi Celje. V lanskem sezoni, ko se je po dolgem času spet pojavil na republiški nogometni sceni, je na koncu osvojil odlično 2. mesto in le za las zgrešil napredovanje v 3.slovensko nogometno ligo. Bilanca: 13 zmag, 3 remiji in 2 poraza.

Letošnjo sezono so začeli še bolje in po jesenskem delu prvenstva vodijo s tremi točkami naskoka.

Manj uspešen je bil NK Šentjur na pokalnem tekmovanju, saj je s 3:1

izgubil že uvodno tekmo z Ero iz Šmartnega.

ŠAH

Leto 1993 pomeni novo uveljavitev Šahovskega društva Lipa Šentjur. Ekipa je uspešno nastopala na raznih tekmovanjih po Sloveniji in Avstriji. Največji njen uspeh je zmag v 2. slovenski ligi in uvrstitev v 1.slovensko ligo. Uspešno so nastopali tudi nekateri posamezniki. Sebastijan JAZBINŠEK je bil drugi na mednarodnem turnirju na Ptuj, Franc GAZVODA pa je z delitvijo drugega mesta na odprtem prvenstvu Slovenske Bistrice osvojil tudi naslov mojstrskega kandidata.

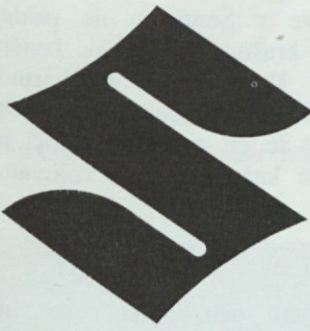
Občinski prvak leta v hitropoteznem šahu je postal Franc GAZVODA.

Ponovno je v letu 1993 zaživela tudi mladinska šahovska šola.

Leto 1993 je za šentjurske športnike bilo uspešno. Njihovi dosežki so lahko v ponos tako šolam kot občini Šentjur. Lepo je, če se ime Šentjur sliši v naši državi tudi drugače!

**V.Artnak, F.Gazvoda,
G.Kovač**

NAGRADNA KRIŽANKA ŠT. 10

					AVSTRIJA	MESTO V IZRAELU	VELEPOS. ZVONE	IPSILO	PRIPADNIK AVAROV	VOJAŠKA FORMACIJA	TINE LAH	KISIČ	PTIČ LOVEC	KORALNI OTOK	POLITIK SAŠO	OREL VLASTA	NAROD- NJAK
					100m'			VPREŽNA ŽIVAL ZOGA V HOKEJU				DRUGA KOŠNJA ZUPANČIČ					
					ZAHOD						UTRDBA Z JARKOM RAJ, NEBESA					OGLJIK OVAJNA SKLEDA	
					ŽELATINA IZ ALG					TOVARNA V CELU PRIPADNIK ILIROV					ORAČ IVAN DRŽAVA V AZIJI		
					VODNA ŽIVAL				MAJIK KOS POHIŠTVA					MIME PREDGO- VOR			
ŽVEPLO		NASKOK	SVETNIŠKA PODOBA	PROSTOR V CERKVI	GLAVNI ŠTEVNIK ANTON NANUT			RIBA PLOŠČA					KEM.EL. U NOROST				
EDINI PRIMEREK							SNOV BREZ OBLIKE OSTRESJE					HRIB PRI BEOGRADU OSVEŽILNA PIJAČA					
AKT DRŽAVE						KEM.EL. CL POD					VRSTA PREKLAD BALERINA MLAKAR					LITER OCET	
OBOROŽENA VSTAJA					NEUMNEŽ KRANJ					REČNI PESEK FANI JANČIČ					KRAJNC IVO VLADO ERJAVEC		
MONGOL. VALD. NASLOV				VRSTA TKANINE KELVIN					ZNAMKA AVTOMOB. DUŠIK					JADRANSKI OTOK RADIJ			
ITA RINA												ZAPOR					

Nagrade za novoletno
križanko

Prejeli smo 64 rešitev. Nagrade, ki jih podeljujejo sponzorji iz križanke, je žreb razdelil takole:

Po eno videokaseto podeljuje Elba z Ljubljanske 26 Elici Vodeb s Kalobja, Mariji Zidanšek iz Šentjurja ter Frece Malčki iz Šentjurja.

50% popusta pri nakupu do 2000 tolarjev podeljuje Drogerija Leana Tatjani Tisel s Planine, Maji Hercog iz Goričice in Urošu Erjavcu iz Šentjurja.

50 % popusta pri nakupu do 2000 tolarjev v Ribarnici Balestra dobijo: Zupanc Boris iz Luterij, Kovačič Majda iz Šentjurja ter Jože Frank iz Dramelj.

Nagradni anagrami

Prejeli smo 26 rešitev, žreb pa je knjige aforizmov in šentjurskih zbadljivih napisov "Fore za jurja" dodelil Ireni Jagodič iz Vrhnega 41 A, Slavici Gosar iz Šentjurja in Doberšek Janici s Planine 72.

Knjige boste prejeli na promociji knjige, ki bo 17.februarja v šentjurski knjižnici.

Šentjurske volilne
pogrnjavščine

Volitve so miting, ki se konča z novo oblastjo.

Volitve so nova priložnost za tiste, ki niso izpolnili volilnih obljub.

Volilci, bodite previdni!

Na prejšnjih občinskih volitvah so dobili položaje in oblast tisti, ki so na volitvah izgubili.

Pravijo nam: odložite volitve!

Se strinjamo pod pogojem, da oni odložijo položaje.

Po prvih demokratičnih volitvah drugih, kot vse kaže, sploh ne bo.

M.M.

Nagradni ugankarski anagrami

JEŽ, KO TARNA
Je mož, ki šolske in krajevne veljake uči brati zakonske akte.

NEMIR NA KOR
Velja za tistega, ki bil je mož postave a danes opisuje prometne zmešnjave.

TRDO NA ŽAR
denite,
meso pri Juriju kupite!
Velja za moža,
ki v Ljubljani je doma.

REKTOR NA VEJI
GRADI
lahko bi se reklo za moža,
ki lahko obutev za narod ima.

GRDO NA VLADI
se napenja,
ker Franci nenehno mu banko štajersko omenja.

Za pravilno rešitev anagramov bodo trije izžrebani prejeli knjige "Fore za jurja" na slovesni promociji, ki bo 17. februarja v šentjurski knjižnici.

M.M.

Šentjurske anekdote

Kdaj samostojnost za Šentjur?

26. december, Dan samostojnosti, je v Šentjurju minil, ne da bi ga kdo opazil. "Črni" so bili očitno zagledani v jaslice, "rdečim" pa slovenska samostojnost tako že od nekdaj ni bila posebno po meri. Zadevo bi lahko rešila operativna "tehnomenedžerska" oblast in dala na občino izobesiti vsaj eno zastavo, toda kaj ko je bilo napovedano slabo vreme in bi na zastavi morda lahko nastala nepopravljiva škoda. Javne prireditve pa so tako ali tako nezaželene zaradi spoštovanja šentjurskega dremeža.

Razmnoževalna poslanica

Predsednik izvršnega sveta je očitno ocenil, da je na občini premalo ljudi in je v svoji novoletni poslanici pozval občinske uradnike k bolj intenzivnemu razmnoževanju. Postavlja se vprašanje, ali gospod predsednik slabo vidi ali pa le navija za kakšno čisto konkretno tozadevno akcijo?

Volitev v Šentjurju ne bo

Zvedelo se je, da volitve v Šentjurju ne pridejo v poštev: skupščina se je tako krasno prilagodila Izvršnemu svetu, da bi bilo resnično škoda kaliti to harmonijo. Občinarjem pa je preostalo še toliko neuresničenih obljub, da zanje potrebujejo najmanj še en mandat. Volilci pa so tudi nepredvidljivi, da res ne kaže tvegati z volitvami!

Cestarji in komunalci

Ko so planinskim učiteljem očitali, da našo mladež izobražujejo le za cestarje in komunalce, so le - ti menda nezadovoljneže hitro umirili z izjavo, da to počno na izjemnem nivoju. Dokaz: cestni in komunalni minister, Umek in Jazbinšek sta Planinčana.

AKVONIJA

TRGOVINA - SERVIS

63230 ŠENTJUR,

C. Kozjanskega odreda 13

tel. & fax 063/741-704

V januarju vam trgovina AKVONIJA ponuja pestro izbiro nerjaveše posode posamezno in v garnituri, malih gospodinjskih aparatov, stenskih ur, kozarcev, porcelana in še in še.

Multipractic GORENJE	12.990,00
Sesalec CORONA 1100W	13.990,00
Kavni mlinček	2.490,00
Jedilni pribor ALBERT 12/1	8.290,00
Nerjaveča posoda - pozlačena, debelo dno 9/1	39.990,00
Parni likalnik ELIN	3.790,00
Friteza, vrtljivo dno GORENJE	16.990,00
Jedilni servis 45 delni porcelan na 4 čeke	10.990,00
TV GORENJE 51cm TTX	44.990,00
Pralni stroj GORENJE (davčna olajš. gar. 2l)	91.990,00
Skrinja LTH 200l (garancija 2 leti)	51.990,00

Rezultati nagradnega žrebanja:

1. nagrada: Pralni stroj INDESIT

ANTLEJ Marta, Korpule 7, Šmarje pri Jelšah

2. nagrada: TV sprejemnik gorenje 37cm

DROFENIK Matevž, Imeno9

3. nagrada: Friteza

RATAJ Franc, L. Dobrotiška 11, Šentjur

Vsem nagrajencem iskrene čestitke!

Ponujamo vam tudi rezervne dele za pralne stroje in štedilnike GORENJE. Plačilo možno tudi na 2 do 7 čekov, ali z kartico ACTIVA. Dostava do 30km brezplačna.

NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO

Naš servis pralnih strojev in štedilnikov vam odslej nudi tudi kvalitetno popravilo zmrzovalnikov in hladilnikov. Uslugo lahko plačate s tremi čeki.